

2020-02-18 - Levels of Participation, Part 1

Good morning everyone! This is today's Dharma Espresso on levels of participation, part one.

Page | 1

When we participate in a non-profit organization or an activity of our interest, outside of our job or profession, there are five levels of participation:

- 1) Fan, or supporter
- 2) Nobody
- 3) Somebody
- 4) Conduit
- 5) Bodhisattva

Let me explain these terms one by one.

The first level is being a fan. This is when you are a supporter, just like when you go to a football or a baseball game. You buy a ticket, watch and cheer for your favorite team. Nothing more and no one asks you for anything else. Sometimes you may buy a T-shirt or a cap to show your support. With a non-profit or a volunteer organization, as a fan you'd go there once a year. For example, you go to the temple once a year to make offerings or if you pick some flower buds for good luck, you will put some money in the donation box.

Being a fan is an important state, because it shows our interest in a certain place, a certain association, temple or church, and our support depends on time, place, our feelings, and our pocketbook. As a fan, there is no one controlling us and there is no need to register. However, eventually the volunteer organization needs our name, home address and email address so they can contact us later to ask for more realistic support, physically or financially.

Thus, there are also levels in being a fan. For example, I am a fan of the Red Cross and I send my contributions almost annually. Every year I get donation requests by mail from various volunteer organizations and I send them checks of about \$25, \$35, or \$50, etc. They are small amounts, but they show my support. Some overseas hospitals also need donations and as a fan I send them a small check. But there is no obligation or need to go to their locations which are far away. They don't need to know us or how we support them as long as we send them a small amount to show our approval of their work. If you are a fan of YouTube or Facebook, sometimes after reading, listening, or watching something interesting, you click "Like" to show your support. There is no commitment at all; therefore, this level is called zero (0) showing that you don't need to do anything.

The second level of participation is when we participate in an organization and we are "nobody". What does it mean to be a "nobody"? It means that now we don't show our

support just once a year but rather we participate more frequently. For example, we go there weekly or 4-5 times per month, usually when there is an event or celebration, such as a Kuan Yin festival. Then you may come to help in the kitchen, cook, sweep the floor, sweep the temple grounds or if you go to church, they need a lot of security guards, for instance. If you are needed to distribute flowers, you may be given a basket of flowers to distribute to people who attend the celebration. After doing such volunteer work 2-3 times, we could disappear and nobody would say anything, or even notice. We are “nobody” in this case. Nobody means there is no need for people to know our names. People who work with us would know us and we would give our phone numbers to them in case they would want to call, but sometimes they don’t bother to call, and we are free to be a supporter in our own way.

We are no longer a fan because we pick a temple, a church, or an association to frequent more often instead of going to other places because we feel that other places are the same. We have no commitment in this case, we work whenever we want and have time. Our contribution is good and fun, and we enjoy the place because there are familiar faces and we can meet some nice new people. Sometimes we also get to eat good food, feel welcome, and have a sense of warmth. When we are there, people may not know who we are, but everyone smiles, shows friendliness and warmth toward us, and we have the opportunity to talk with a lot of people. This is the “nobody” level one. They don’t know us but we feel very warm and welcome, and we enjoy listening to all kinds of stories. We hear stories about the abbot, the association leader, or the pastor of the church, etc. Sometimes we get to talk to these leaders, but they don’t remember us, or know much about us and our families. That is the difference between the “nobody” level and the fan level. We have devoted our time to come to work and of course we also give some financial support as well. If more money is needed, we can perhaps donate more but there is still no obligation. Now our interest will go from one thing to another in that we will always accept any task that needs to be done. These tasks can be small or big and may involve physical labor or flower arranging and decorating, for example. Nobody knows our name, but we can do a very good job. For instance, during the annual Mandala of the Compassionate Service Society, there are many volunteers working behind the scenes. Because they come to help once a year, from the state of “nobody” they become the state of “committed nobody”.

“Committed nobody” means we show up at the right time and the right month every year. For example, during the annual Mandala we would certainly show up but very often we show up monthly for a certain celebration such as the Ullambana Festival, Buddha’s Birthday, or a Mandala ceremony. Another example is the monthly Mandala program, and like other times, we are “nobody”. We don’t need anyone to know us such as the Abbot, the group leader, or the priest. They know our name, but they don’t feel that we are important. Whether or not we come, the ceremony goes on. We are only a “committed nobody”, someone who comes to help. At the supporting level we go there maybe once a year, but at the “committed nobody” level, we participate more frequently. There are many “committed nobody” members in CSS because there are classes and we do something like teaching or being a student. In a way, you are both a fan and a supporter when you come to learn, but you become a “nobody” as a student. When you get committed to a class, you become a “committed nobody” who in turn

2020-02-18 - Levels of Participation, Part 1

helps the organization. If CSS or iTC classes have no students, then we fail. Teachers need students. Even though they don't have to pay when they come, they are committed students. Committed means being determined to spend time engaged with an association. Therefore, a committed nobody is a very special state in our participation in the association.

Page | 3

To sum up, there are five levels of participation in a club. First is the zero level which we don't count. This is called "fan". Next is the "nobody" level which is the first level we are talking about. This is participation with an organization, but if we don't do anything and are still just a supporter, it is still okay. But if we want to evolve in our support and in our level of participation, which means that we participate in the activities of the society, then we have a scale to move forward, step by step. Today I have only talked about the first step which is "nobody". This is the step when we do everything that we are asked, and our volunteer level moves from inspiration, time and availability to developing more interest in our work.

We will talk about this level today and will continue this topic tomorrow.

Wishing you a peaceful, beautiful, and awakening day,

Dharma Master Heng Chang

Translated by Hoang-Tam and Pam.

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com.

2020-02-18 - Levels of Participation, Part 1

Good morning các Bác, các Anh Chị,

Đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay. Đề tài Thầy muốn chia sẻ là những cấp độ khi chúng ta tham gia vào một tổ chức bất vụ lợi, hay một hoạt động nào đó không có tính cách của một ngành nghề nhưng chỉ là một cảm hứng hay niềm vui của mình.

Page | 4 Có 5 cấp độ như sau: *Fan, Nobody, Somebody, Conduit, và Bồ tát.*

1. *Fan* là ủng hộ viên giống như khi đi coi football hay basketball, mình mua vé vào xem, và cổ vũ cho gà nhà của mình. Nhưng người ta không đòi hỏi gì hơn, nhiều khi đại khái là mua cái áo để mặc hoặc là cái kèn để thổi ...v...v... chỉ là ủng hộ thôi. Đối với những tổ chức bất vụ lợi hay thiện nguyện đó thì mình là Fan, mỗi năm đi một lần. Thí dụ như một năm đi chùa một lần, tới thăm người trong hội một lần và nếu có dịp thì mình cúng dường hoặc hái lộc xong rồi bỏ vào trong thùng phước sương một chút, đại khái là như vậy. Fan chỉ biểu lộ một tâm thái cho biết mình thích hội đó, thích chùa đó, nhà thờ đó và sự ủng hộ của mình chỉ tùy thời, tùy hứng, tùy lúc, tùy vào túi tiền của mình. Và, là Fan thì không ai kiểm soát mình và cũng không cần phải đăng ký ghi danh gì cả.

Nhưng từ từ những tổ chức thiện nguyện đó muốn biết tên, địa chỉ hoặc email của mình để họ liên lạc và xin sự ủng hộ thực tế hơn, bằng vật chất, hay bằng tài chánh. Cho nên Fan cũng có những cấp độ, thí dụ như mỗi năm Thầy đều cho hội Hồng Thập Tự (Thầy là Fan của hội Hồng Thập Tự), và những hội thiện nguyện bằng cách gửi check, khoảng chừng \$25, \$30, \$50 ...v...v... nhỏ nhỏ như vậy đó, không nhiều nhưng đó là sự ủng hộ, là tấm lòng của mình. Nhiều khi có bệnh viện này, bệnh viện nọ ở ngoại quốc cũng cần tiền, họ gửi thư xin thì mình ủng hộ một chút thôi, vì mình là Fan.

Tuy nhiên, không có một ràng buộc, hay lý do gì để mình có thể tới chỗ xa xôi đó. Mình không cần đến chỗ đó, không cần người ta phải biết mình, và họ không cần quan tâm đến ý kiến mình như thế nào, miễn là có một sự ủng hộ nhỏ nhỏ, tán thành công việc của họ. Nếu trong Video gọi là Youtube, hay trên Facebook, là Fan, thường thường khi đọc hay nghe xong một bài, hay xem một video nào hay thì cho một cái Like, đó là một cách ủng hộ thôi, không có một lời cam kết nào. Cho nên cấp độ đó gọi là zero. Zero là con số gọi là không vì không có gì đòi hỏi mình cả.

2. Cấp độ thứ nhì tham dự vào một tổ chức gọi là *Nobody*. Nghĩa là bây giờ mình không còn ủng hộ kiểu xa xa, lâu lâu tới một lần, hoặc một năm tới một lần nhưng lúc này lại đến thường xuyên hơn, mỗi tuần một lần, hoặc là một tháng bốn năm lần và khi có một lễ hội nào đó, thí dụ như lễ hội Quán Âm đến phụ giúp dưới bếp, làm bếp hoặc quét nhà, quét sân chùa hoặc là làm an ninh trật tự cho nhà thờ... Hoặc họ cần mình đi phát hoa cho người này người kia, đem hoa tới cho những người đi lễ lạc. Làm thiện nguyện như vậy xong, có khi làm một hai ba lần rồi rút lui mà không ai nói gì cả. Như vậy mình gọi là *Nobody*.

Nobody có nghĩa là người ta không cần biết tên tuổi của mình. Những người bạn làm việc chung thì họ biết. Mình cũng đưa số phone, nhưng lâu lâu họ kêu một lần, nhiều khi họ cũng chẳng gọi nhưng mình có tự do, không bị ràng buộc. Như vậy, mình không còn là người ủng

hội viên, mà thực sự mình đã chọn ngôi chùa, nhà thờ, hội đó, mình đến thường xuyên hơn, và không đi những chỗ khác nữa vì mình cảm thấy chỗ khác cũng vậy thôi. Thành ra là thôi, mình tới hội này làm việc nhưng cũng làm theo cái hứng của mình và làm theo thời giờ mình có dư, chứ không có một cam kết gì cả.

Page | 5

Sự cống hiến cao đẹp ấy đem lại niềm vui cho riêng mình và nhất là cảm thấy nơi đó có những người mình quen, những khuôn mặt dễ thương và lúc nào cũng được welcome. Cảm giác được welcome từ từ thành ra sự ấm cúng. Mình tới, người ta không biết mình là ai nhưng người nào cũng bày tỏ một sự thân thiện với mình, và mình nói chuyện được với người này người kia. Trong dạng Nobody thì cấp này là số một. Cấp zero là Fan, bây giờ là cấp số 1 Nobody, không ai biết mình, nhưng mình vẫn cảm sự ấm áp mỗi khi gặp gỡ. Khi tới, người nào cũng đón tiếp mình vui vẻ, không ai nói gì về mình cả và ngồi trong nhóm người ấy, mình nghe được rất nhiều chuyện. Mình biết được chuyện của vị Thầy trụ trì, biết được người lãnh đạo của hội, biết được vị Cha trong nhà thờ này v...v... Nhiều khi mình còn có duyên để gặp và nói chuyện với những vị lãnh đạo trong hội, nhưng có thể họ không nhớ tên mình, hoặc là các Cha hoặc vị Thầy đó biết mình nhưng không biết sâu sắc về gia đình mình làm sao, mình như thế nào...

Mức độ Nobody với Fan khác nhau ở điểm đó. Mình đã chọn nơi này để có thể bỏ thời gian tới làm việc, và đương nhiên cũng ủng hộ tài chánh chút chút. Nếu họ cần nhiều, mình cũng có thể cho nhiều được nhưng không có gì bắt buộc cả và bây giờ mình thích làm từ chuyện này chuyện kia, từ quét nhà chuyện gì mình cũng không từ chối chuyện nhỏ chuyện to chuyện gì cả. Lại có những anh được gọi đùa là "anh MỀ", hễ khi nhờ, anh vui vẻ đến ngay và tự nguyện bung đồ nặng. Hoặc khi, cần người cắm hoa thì tới cắm. Cho nên đây là dạng Nobody, không ai biết tên mình nhưng mình làm được việc. Thí dụ như Mandala của hội Từ Bi Phụng Sự, mỗi lần tổ chức cũng có rất nhiều các Bác, Anh Chị tới giúp, một năm giúp một lần. Nhưng vì mỗi năm giúp một lần nên từ từ dạng Nobody đó trở thành một dạng mới rất hay, cũng là Nobody nhưng được gọi là Committed Nobody.

Committed Nobody có nghĩa là đúng năm đúng tháng mình đều xuất hiện. Thí dụ như hàng năm vào dịp Mandala, mình chắc chắn sẽ xuất hiện, nhưng nhiều khi mình xuất hiện hàng tháng hễ đúng vào dịp nào đó, lễ Vu Lan, lễ Tam Phật, hoặc lễ Mandala. Chẳng hạn như hàng tháng có chương trình học Mandala, mình tới và cũng như những lần khác, mình là Nobody, không cần ai biết cả nhứt là Thầy trụ trì, hoặc vị lãnh đạo của hội đó. Họ biết tên nhưng họ không thấy mình quan trọng gì cả. Mặc dù mình tới hay không, Pháp hội đó, lễ hội, chương trình đó vẫn tiếp tục diễn ra và mình chỉ là một Committed Nobody mà thôi, chỉ là một người tới giúp đỡ, và mức độ mình tới tham dự với hội thường xuyên hơn, khuôn mặt của mình trở nên quen thuộc hơn.

Trong hội Từ Bi Phụng Sự chúng ta có rất nhiều vị Committed Nobody vì có những lớp học, có những sinh hoạt như có khóa học thì tới làm học trò. Tuy không có chủ định, Bác vừa là Fan vì ủng hộ, tới học cũng là một cách ủng hộ nhưng Bác trở thành Nobody là một học viên, rồi học viên đó committed vô lớp học thì trở thành Committed Nobody là một dạng để giúp cho Hội. Nếu hội hay lớp ITC mà không có người nào học thì mình thất bại, cho nên cũng cần các đến Bác học. Học viên đó đâu phải đóng tiền, Bác tới học tức là trở thành một

committed student, tuy gọi là học trò, nhưng mà có committed. Committed có nghĩa là quyết định lắm, quả quyết lắm, tức là mình sẽ bỏ thời gian vô trong đó. Cho nên Committed Nobody là một dạng rất đặc biệt trong sự tham dự vào một hội.

Page | 6

Tóm lại, mức độ tham dự vào một hội thiện nguyện gồm có 4 cấp như sau: Khởi đầu là cấp zero gọi là Fan, không tính. Sau đó là Nobody là cấp đầu tiên chỉ tham dự vào một hội nhưng nếu không tham dự, không làm gì cả, chỉ là ủng hộ viên thì vẫn tốt. Nhưng nếu muốn có sự tiến triển trong sự ủng hộ của mình và có sự tiến hóa trong mức độ tham gia, tham dự vào hoạt động của hội thì có từng trình độ, từng bước để mình từ từ tiến tới. Thầy chỉ nói tới bước đầu tiên là Nobody. Đó là bước mà mình tới làm tất cả mọi chuyện, chuyện gì ai nhờ mình cũng làm và mức độ làm việc của mình là cũng từ chỗ tùy hứng của mình, tùy thời gian, đi tới chỗ là mình có sở thích hơn một chút nữa.

Ngày hôm nay Thầy chỉ nói tới mức độ đó thôi và Thầy sẽ tiếp tục đề tài này lần sau. Chúc các Bác một ngày yên lành, đẹp và tỉnh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Transcribed by Bich Huong & Tuyen Trang. Edited by Tỵ Tân.

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com.